

РЕШЕНИЕ

№ 3304

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **254** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от А. Ф. О. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от К. Ал Х. чрез адв.Б., против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-348-0049079/06.11.2020 г., издадена от началник отдел “Оперативни дейности”-Б. главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.а ЗДДС – запечатване на обект – бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендира разноски.

Ответникът – началник отдел “Оперативни дейности”-Б., главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка №

ФК-348-0049079/06.11.2020 г., издадена от началник отдел “Оперативни дейности”-Б., главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП на О. А. Ф. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.а ЗДДС – запечатване на обект – бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни от деня следващ датата на връчване на заповедта.

Видно от обстоятелствената част на обжалваната заповед, на 29.10.2020 г. е била извършена проверка на търговския обект- бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел DATECS с ИН на ФУ DT 790732 и № на ФП 02790732,регистрирано в бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни, като било констатирано,че е извършена контролна покупка на две порции пилешки дюнер ,опаковани за дома на обща стойност 11,38лв,заплатена в брой от проверяващите,като е издадена фискална касова бележка № 02962090131/29.10.2020г,с начислен ДДС в размер на 9%,а не със задължителните за разносна търговия 20 % ДДС,поради което и А. Ф. О. не е изпълнило изискванията на чл.27 ал.1 т.2 от Наредба № Н-18/2006г на МФ. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка № 0049079/29.10.2019г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (заповедта е връчвана на управителя на жалбоподателя на 08.12.2020 г.,а жалбата е депозирана на 17, 12,2020), подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-348-0049079/06.11.2020 г., издадена от началник отдел “Оперативни дейности”-Б., главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП на О. А. Ф. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.а ЗДДС – запечатване на обект – бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни от деня следващ датата на връчване на заповедта. От събраните по делото доказателства се установява, че на 29.10.2020 г. е била извършена проверка на търговския обект- бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел DATECS с ИН на ФУ DT 790732 и № на ФП 02790732,регистрирано в бърза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни, като било констатирано,че е извършена контролна покупка на две порции пилешки дюнер ,опаковани за дома на обща стойност 11,38лв,заплатена в брой от проверяващите,като е издадена фискална касова бележка № 02962090131/29.10.2020г,с начислен ДДС в размер на 9%,а не със задължителните за разносна търговия 20 % ДДС,поради което и А. Ф. О. не е изпълнило изискванията на чл.27 ал.1 т.2 от Наредба № Н-18/2006г на МФ. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка № 0049079/29.10.2019г.

В рамките на съдебното производство се установиха следните факти и обстоятелства:Представена е справка за регистрираните данни от фискалната памет на процесния касов апарат за периода 01.01.202-30.10.2020г.Представени са и отчет

фискална памет от 29.10.2019,опис на паричните средства в касата към момента на проверката,а също и дневен финансов отчет за 29.10.2019г.Допълнително от жалбоподателя са представени отчет на фискалната памет за периода 01.10-31.10.2020г,дневник за продажбите за м. 10.2020г,както и протокол по чл.117 от ЗДДС за доначисляване на ДДС по месечни отчети,удостоверяващо плащането на допълнителна сума в бюджета в размер на 191,99лв за обекта в Нова З..Представени са и договора за абонаментно обслужване между А. Ф. О. и М. Софтуер Е..

От заключението на допуснатата ССЕ с вещо лице Е. Т.,прието в с.з. на 11.05.2021г се установява,че От дружеството - жалбоподател е извършена корекция на погрешно начисленото ДДС със ставка 9% за артикул „порция дюнер“, като е доначислен ДДС в размер на 191,99лв. за период м. 07, 08 и 09.2020г.

Корекцията е извършена при деклариране на резултата за ДДС за м. 10.2020г. с протокол № 1950/31.10.2020г., съгласно чл. 117 от ЗДДС за доначисляване на ДДС в размер на 191,99лв. Видно от данните, вписани в дневник продажби за м. 10.2020г. за търговски обект в [населено място] не са декларирани продажби със ставка 9% за м. 10.2020г.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично,съответстващо на събраните по делото писмени доказателства.

В с.з. на 11.05.2021г бе разпитан и свидетелят Й. Х. К..От показанията му се установява,че същият работи в софтуерната фирма М.,която поддържа складовия софтуер на жалбоподателя,чрез който се осъществяват всички продажби.Софтуерът не бил подготвен за измененията в ЗДДС от юли 2020г.В отделни обекти направили промени ДДС да бъде 20 %,а във всички останали 9 %.Промените се правили в централния склад и се синхронизирали всички на 9%.В деня,в който му звъннали,че има проблем с обект в Нова З.,той го отстранил,като настроили ръчно софтуера да отчита 20 % за разносната търговия.Само те като създатели на софтуера могли да отстранят този проблем,а служителите на жалбоподателя не са могли към онзи момент.Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни и логични.

При така установените обстоятелства не се установява изпълнението на предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, като съобразно посочения текст принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл.118 ЗДДС. По делото няма спор за фактите- на 29.10.2020г в обекта на жалбоподателя в Нова З. е извършена покупка на стока с предназначение за дома,издадена е касова бележка ,но в нея като стойност на ДДС е отразено 9 %.В следствие жалбоподателят се е свързал незабавно с дружеството,което осъществява софтуерното обслужване и още на същия ден тази техническа грешка е била отстранена,като оспорващият допълнително е заплатил по реда на чл.117 от ЗДДС невнесеният ДДС в периода на действие на диференцираната ставка на ДДС в размер на 191,99 лв.От заключението на вещото лице се доказва ,че видно от данните, вписани в дневник продажби за м. 10.2020г. за търговски обект в [населено място] не са декларирани продажби със ставка 9% за м. 10.2020г,т.е дружеството е поправило вредите,нанесени на бюджета с по малката ставка на ДДС,отразена в софтуера му.От друга страна от разпита на свид. К. се установи,че тази софтуерна грешка се дължи на действията на неговата фирма- М. Софтуер Е.,като към 29.10.2020г служители на жалбоподателя не са могли да

отстранят тази грешка на място ,и се е наложило да идва представител на софтуерната фирма.Пропускът е отстранен в деня на констатирането му.В тази връзка,действително е нарушена разпоредбата на чл.27 ал.1 т.2 от Наредба № Н-18/2006,но с оглед принципа на съразмерност и пропорционалност ,заложен в чл.8 от АПК и като се съобрази,че въвеждането на диференцирана ставка на ДДС налага допълнителни действия за спазване на изискванията от страна на всеки търговец,който е областта на търговията с храни ,а също така и обстоятелството,че веднага след узнаване за пропуса,същият е коригиран,като са взети и действия за поправяне на вредите чрез доначисляването на ДДС с протокол по чл.117 от ЗДДС,а едновременно с това са налице редовно отчитани продажби с фискалното устройство и издаването на касови бонове към тях,то и налагането на ПАМ по реда на чл.186 ал.1 т.1 б а от ЗДДС се налага несъразмерно тежко и непропорционално на преследваната цел- обезпечаване на правилно отчитане на продажбите и документалната им проследимост с оглед гарантиране на обективни доходи,върху които да се начисляват дължимите данъци.

От събраните по делото доказателства се установява спазването на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган,но е нарушен материалния закон.Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма, но при отсъствие на законоустановените предпоставки. По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

Жалбоподателят е претендирал разноски,който с оглед изхода на спора му се следват в размер на 850 лв съгласно представения списък- 50 лв ДТ,300лв депозит за експертиза и 500 лв адвокатско възнаграждение.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на А. Ф. О. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от К. Ал Х. чрез адв.Б., заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-348-0049079/06.11.2020 г., издадена

от началник отдел “Оперативни дейности”-Б. главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.а ЗДДС – запечатване на обект – бълза закуска А. Ф., стопанисван от А. Ф. О.,находящ се в [населено място], [улица], за срок от 3 дни.

ОСЪЖДА НАП да заплати на А. Ф. О. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от К. Ал Х. чрез адв.Б. сумата от 850 лв разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: